

MIŠKA ŽELI PRIJATELJA

Nekoč je živela miška, ki je bila ves čas osamljena. Ni imela prijateljev. Nekega dne pa se je odločila, da si jih poišče. Take prave prijatelje!

Kar takoj se je odpravila na pot. Hodila je ves dan in preden je opazila, se je znočilo.

»Oh, jaz nesrečnica!« je jadikovala miška. »Tako temno je postalo, jaz pa sama samcata!« Skoraj bi zajokala, če ne bi v temi zagledala majhne, neznatne lučke.

»Kdo si?« je skoraj neslišno vprašala drobno lučko, ki je begala sem in tja.

»Kresnička sem,« je odgovorilo bitje.

»Kako sem te vesela! Bi ostala pri meni čez noč? Temno je in zelo me je strah!«

»Seveda, nič ne skrbi!« je prijazno obljubila kresnička in vso noč svetila miški, da je lahko mirno spala.

Zjutraj se je miška zbudila in zagledala poleg sebe ... črnega hrošča.

»Kdo pa si ti? Tako črn in grd kot noč! « se je zgrozila miška.

»No, ponoči se ti pa nisem zdela grda kot noč,« je užaljeno rekla kresnička.

»Ojej! Oprosti! Nisem te spoznala! Zdaj ko nimaš lučke, si videti čisto drugačna,« se je opravičila miška.

»Tudi ti si čisto drugačna, zdaj ko je dan in te ni več strah,« se je namrdnila kresnička in odletela.

Miška si je pomela oči in se ozrla okrog.

»Tako sem sama. Najbolje, da si poiščem prijatelja,« je rekla miška in se spet odpravila na pot.

Tekla je in tekla, a še preden se je utrudila, jo je ujel dež. Nebo je potemnelo, huda nevihta se je razbesnela. Bila je premočena in premražena do kosti. Strele so švigale in miška se je bala grmenja.

»Revica, saj vsa drgetaš,« jo je prijazno ogovoril neznani glas.

»Tako me zzebe in ssstrah me je!« je od strahu kar mižala miška. »Nobenega zavetja nimam in daleč od doma sem.«

»Pridi na toplo v moj dom,« je neznanec ponudil pomoč. Miška se je kar miže pustila peljati v ponujeno zatočišče. Bilo ji je prijetno in je zaspala. Medtem se je nevihta polegla in posijalo je toplo sonce. Miška je odprla oči in zagledala krta.

»Kdo pa si ti, ki se potikaš tod okoli z blatnimi lopatastimi šapami?« je neprijazno vprašala.

»Krt sem! Krtina, v kateri si tako lepo spala, je moja!« je užaljeno rekel krt. »Povabil sem te, da si bila na suhem in toplem, zdaj me boš pa zmerjala, ti ošabna miš!«